

Przedmiotowy system oceniania z języka rosyjskiego

Formy i techniki pracy na lekcji języka rosyjskiego

Techniki pracy:

A. Słuchanie ze zrozumieniem

- Słuchanie nagrania/opowiadania nauczyciela.
- Odpowiedzi na pytania nauczyciela dotyczące usłyszanego tekstu
- Wykonywanie gestu/czynności/rysunku zgodnie z usłyszanym tekstem/poleceniem.
- Ocena informacji związanej z usłyszanym tekstem techniką prawda – fałsz poprzez:
 - zaznaczanie przy zdaniach liter P – F,
 - reakcja ruchowa, np. wstawanie na fałsz.
- Zaznaczanie akcentu w usłyszanych wyrazach.
- Układanie obrazków/historyjki obrazkowej według kolejności wydarzeń.
- Wybór obrazka lub elementu na ilustracji pasującego lub niepasującego do treści.
- Uzupełnianie tekstu z lukami (w trudniejszym wariantcie leksyka niepodana).
- Zaznaczanie usłyszanego wyrazu, wyrażenia, zwrotu, zdania.

B. Mówienie

- Indywidualne i chóralne powtarzanie wyrazów, zwrotów i zdań za nauczycielem, lektorem w celu doskonalenia poprawnej wymowy i intonacji.
- Powtarzanie metodą łańcuszkową (dryl). Każdy uczeń powtarza to, co powiedział kolega i doda je coś od siebie, np. Mam psa. Mam psa i komputer. Mam psa, komputer i...
- Zadawanie pytań do tekstów/zdań.
- Tworzenie zdań z podanych elementów.
- Uzupełnianie dialogu brakującymi odpowiedziami lub pytaniami.
- Odtwarzanie w parach wskazanych dialogów.

- Budowanie dialogów według wzoru.
- Zmianianie treści dialogu, np. poprzez wprowadzanie własnych danych.
- Gry językowe:

Memory – dobieranie rysunków i podpisów w pary, gdy są one odwrócone i ponumerowane (Uczniowie w grupach podają dwie liczby, nauczyciel odkrywa kartki. Jeśli stanowią parę są zdejmowane z tablicy.).

- Głuchy telefon.

- Wymyślanie własnego zakończenia rozmowy.
- Symulacje (wczuwanie się w rolę).
- Omawianie różnic pomiędzy obrazkami/tekstami.
- Opis obrazka.
- Układanie dialogów do obrazka.
- Opowiadanie historyjek w oparciu o bodźce wzrokowe, słuchowe.
- Recytowanie wyliczanek, rymowanek, wierszy, bajek.
- Zadania oparte na lukach informacyjnych (Wymiana informacji z kolegą w parze na podstawie swojego zestawu informacji, gdy oba zestawy mają wzajemnie uzupełniające się dane).
- Śpiewanie piosenek.
- Wprowadzenie mini-dramy z zastosowaniem różnych technik dramowych (inscenizowanie sytuacji, skeczy, adaptacji bajek/legend, sztuk, przeprowadzanie wywiadów, np. zabawa w sklep, biuro podróży, pocztę itp.).
- Spekulowanie – odgadywanie, odszukiwanie, interpretowanie znaczeń ukrytych w tekście.
- Nadawanie tytułu całości wypowiedzi/tekstu.
- Wybieranie tytułu spośród kilku propozycji.
- Przewidywanie treści tekstu na podstawie ilustracji, muzyki, tytułu, zakończenia.

C. Czytanie

- Czytanie na głos dla klasy.
- Czytanie selektywne i szczegółowe w celu wyszukiwania informacji.
- Czytanie dialogów w parach.
- Samodzielne czytanie dłuższych tekstów.
- Puzzle tekstowe:
 - wstawianie podanych zdań w odpowiednie miejsca w tekście, aby powstał tekst spójny,
 - układanie według kolejności rozsypanych zdań,
 - porządkowanie przestawionych akapitów tekstu,
 - porządkowanie odpowiadających sobie fragmentów dialogu,
 - rozdzielanie dwóch pomieszanych tekstów podzielonych na zdania, linijki, akapity.
- Odpowiadanie na pytania dotyczące tekstu.

- Domino obrazkowe – uczeń na głos czyta wyraz i dopasowuje do właściwego obrazka. Ocena przeczytanej informacji techniką prawda – fałsz. Znajdowanie różnic między tekstami. Uzupełnianie luk w tekście.
- Wypełnianie tabeli/diagramu poszukiwanymi informacjami. Zaznaczanie w tekście szukanych wyrazów lub zdań, np. dotyczących wyglądu. Dobieranie wyrazów polskich i obcych w parę.
- Wykreślanie wyrazu niepasującego do pozostałych spośród kilku podanych. Poprawianie błędnych informacji.
- Wybieranie właściwego rysunku na podstawie przeczytanego tekstu. Ustawianie ilustracji według kolejności wydarzeń w tekście.
- Dyktando na odległość (Uczeń zapisuje do zeszytu tekst, który jest zapisany na planszy tak małymi literami, że musi on dochodzić do planszy i zapamiętywać go fragmentami).

D. Pisanie

- Przepisywanie (słów, zwrotów, zdań, wzorcowych tekstów).
- Tworzenie asocjogramu – skojarzeń z podanym hasłem/tematem (indywidualnie lub w grupach).
- Układanie słów z rozrzuconych liter.
- Układanie zdań z rozsypanek wyrazowych (wyrazy mogą być w formach podstawowych lub właściwych).
- Podawanie synonimu/antonimu danego słowa.
- Rozwiązywanie krzyżówek, diagramów, rebusów.
- Odpowiadanie na pytania do tekstu, obrazka.
- Zadawanie pytań do tekstów.
- Kończenie zdań.
- Dopasowywanie połówek zdań.
- Łączenie zdań pojedynczych w złożone.
- Wąż słów – pisanie wyrazu rozpoczynającego się na taką literę, na jaką kończy się poprzednie słowo.
- Uzupełnianie luk w tekście, np. co 5. – 7. wyraz lub określona leksyka.
- Układanie dialogów do obrazka.
- Układanie kilkuzdaniowej wypowiedzi na dany temat.
- Układanie opowiadania, gdy:
 - są dane 3-4 nierozwinięte zdania,
 - losowo wybieramy 4 słowa spośród 10 zaproponowanych przez klasę i te wybrane słowa mają się * znaleźć w opowiadaniu,
 - znane jest tylko pierwsze lub ostatnie zdanie,
 - każdy członek grupy dopisuje swoje zdanie.
- Pisanie streszczeń, wypracowań.
- Robienie notatek, planu do usłyszanego/przeczytanego tekstu.
- Pisanie form użytecznych, np. życzeń, zaproszeń, kartek z wakacji, listów.

Stosując opisane techniki pracy wprowadzamy uczniom jednocześnie leksykę i gramatykę.

Wychodząc z założenia, że podstawą nauczania języka obcego jest podejście komunikacyjne, nie uczymy samoistnie ani gramatyki, ani leksyki. Robimy to podczas

pracy nad mówieniem, czytaniem, pisanem czy słuchaniem ze zrozumieniem.

Formy pracy:

Opisane techniki możemy stosować wykorzystując różne formy pracy. Do najczęściej stosowanych należą:

- praca z całą klasą,
- praca w grupach (np. w lekcyjnych i pozalekcyjnych pracach projektowych)
- praca indywidualna ucznia (kierowana lub samodzielna w zależności od celu, stopnia trudności zadania, itp.).

MOTYWOWANIE UCZNIÓW DO NAUKI

Uczeń zdolny:

- zadawanie do przeczytania dodatkowych treści (książki, artykuły)
- wyszukiwanie informacji w Internecie),
- zadawanie pytań prowokujących do myślenia
- pokazy filmów
- zachęcanie do udziału w konkursach przedmiotowych
- poszerzanie umiejętności i zainteresowań ucznia
- promocja ucznia i jego osiągnięć na terenie szkoły i poza nią
- uczniowie zdolniejsi, którzy szybciej wykonują pracę mogą wolny czas przeznaczyć na rozwiązywanie opracowanych specjalnych zestawów zadań

Uczeń słaby:

- zapoznanie ucznia z technikami zapamiętywania słówek
- nacisk na indywidualizację nauczania (uczeń słaby otrzymuje zadania klasowe i domowe dostosowane do swoich możliwości)
- regularne rozmowy z uczniem, tłumaczenie mu jak ważna w dzisiejszych czasach jest nauka języków obcych
- zachęcanie do udziału w zajęciach dydaktyczno-wyrównawczych
- próba dostosowania czynności dydaktycznych do zainteresowań ucznia
- zachęcanie do wysiłku, chwalenie za wykonaną pracę, wykazywanie uznania dla postępów

MOŻLIWOŚĆ UZYSKANIA OCENY ZA PRACĘ DODATKOWE

Raz w semestrze każdy uczeń ma prawo do wykonania dodatkowej pracy na ocenę, np.:

- pomoc dydaktyczna, która będzie później wykorzystana na lekcji (np. plansza gramatyczna, obrazki-pomoc w opanowaniu leksyki, tematyczna gazetka ścienna itp.)
- prezentacja multimedialna
- prezentacja samodzielnie wyszukanego i opanowanego wiersza, piosenki itp.
- Inne, zaproponowane przez ucznia i zaakceptowane przez nauczyciela

WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE STOPNIE SZKOLNE

Szczegółowe wymagania, treści i umiejętności zawarte są w planach wynikowych dla klasy I - III, opracowanych w oparciu o Podstawę Programową. Nauczyciel sprawdza u uczniów treści nauczania i wymagane umiejętności za pomocą tzw. obszarów aktywności. Kryteria na poszczególne stopnie podane są przy każdym z takich obszarów.

OBSZARY AKTYWNOŚCI UCZNI

- Testy
- Kartkówki
- Odpowiedzi ustne (wypowiedź na konkretny temat, czytanie)
- Pisemne prace domowe (ćwiczenia, wypracowania)
- Aktywność na lekcjach

KRYTERIA WEDŁUG KTÓRYCH SĄ OCENIANE POSZCZEGÓLNE OBSZARY AKTYWNOŚCI

1. Testy, kartkówki i pisemne ćwiczenia zadawane jako praca domowa- oceniane zgodnie z wymaganą ilością punktów na daną ocenę:

100 % punktów : 6 (stopień celujący)

99 – 91 % : 5 (stopień bardzo dobry)

90 – 75 % : 4 (stopień dobry)

74 – 51% : 3 (stopień dostateczny)

50 – 30% : 2 (stopień dopuszczający)

29 – 0% : 1 (stopień niedostateczny)

2. Odpowiedzi ustne :

a) wypowiedź na dany temat:

6 (stopień celujący):

- Wypowiedź wyczerpująca i na temat
- Uczeń mówi płynnie, bez zawahań
- Całkowicie poprawna wymowa (poprawna intonacja i akcentuacja, prawidłowa wymowa miękkich i twardych spółgłosek, wymowa samogłoski „o” w pozycji akcentowanej i nieakcentowanej)
- Całkowita poprawność gramatyczna

5 (stopień bardzo dobry):

- Wypowiedź wyczerpująca i na temat
- Uczeń mówi w zasadzie płynnie
- Wymowa poprawna, ale z nielicznymi błędami np. w akcentowaniu
- Całkowita poprawność gramatyczna

4 (stopień dobry):

- Wypowiedź na temat i wyczerpująca
- Płynność nieco ograniczona trudnościami językowymi
- Wymowa w zasadzie poprawna, ale z nielicznymi błędami w akcentowaniu
- Drobne błędy gramatyczne, które nie utrudniają zrozumienia komunikatu

3 (stopień dostateczny):

- Wypowiedź na temat, ale nie wyczerpująca
- Płynność dość silnie ograniczona trudnościami językowymi
- Zniekształcenie wymowy zmuszające do uważnego słuchania
- Liczne błędy gramatyczne

2 (stopień dopuszczający):

- Wypowiedź niebardzo na temat
- Uczeń mówi z wahaniem, często milknie z powodu trudności w wypowiedzeniu się
- Wypowiedź trudna do zrozumienia ze względu na niewłaściwą wymowę
- Błędy gramatyczne bardzo utrudniające porozumiewanie się, ograniczające się do podstawowych konstrukcji zdaniowych

1 (stopień niedostateczny):

- Wypowiedź nie na temat lub brak wypowiedzi
- Uczeń posługuje się niepowiązаныmi fragmentami zdań, waha się, milknie, co prawie uniemożliwia porozumiewanie się
- Niepoprawność wymowy tak znaczna, że właściwie uniemożliwia komunikowanie się

- Błędy gramatyczne tak liczne, że całkowicie uniemożliwiają porozumiewanie się

b) Czytanie

Oceniając czytanie nauczyciel bierze pod uwagę następujące umiejętności: rozumienie tekstu, czytanie z intonacją właściwą językowi rosyjskiemu, poprawne akcentowanie, płynność, właściwa wymowa twardych i miękkich spółgłosek, poprawna wymowa samogłoski „o” w pozycji akcentowanej i nieakcentowanej.

6 (stopień celujący): w zakresie czytania uczeń posiada wszystkie wymienione wyżej umiejętności

5 (stopień bardzo dobry): posiada wymienione wyżej umiejętności, ale ma problemy z poprawną intonacją

4 (stopień dobry) : uczeń ma problemy z intonacją i poprawną akcentacją, czytanie jest niezbyt płynne

3 (stopień dostateczny) : czytanie bez rozumienia, niezbyt płynne, błędna intonacja i akcentacja, błędy w wymowie

2 (stopień dopuszczający) : uczeń czyta bardzo nie płynnie, powoli, popełnia liczne błędy w wymowie i intonacji

1 (stopień niedostateczny): uczeń czyta zupełnie niezgodnie z wymogami lub w ogóle odmawia czytania tekstu

3. Pisemne prace domowe

a) ćwiczenia gramatyczne, leksykalne lub inne

Nauczyciel bierze pod uwagę procent poprawnych odpowiedzi pisemnych (patrz: ocenianie testów i kartkówek)

b) wypowiedź pisemna na konkretny temat (dłuższa wypowiedź pisemna lub wypracowanie):

6 (stopień celujący): wypowiedź pisemna całkowicie na temat i o wymaganej objętości, brak błędów gramatycznych, ortograficznych i stylistycznych, słownictwo na poziomie rodzimego użytkownika języka

5 (stopień bardzo dobry): wypowiedź pisemna całkowicie na temat i o wymaganej objętości, dopuszczalne nieliczne błędy stylistyczne lub gramatyczne, poprawne użycie leksyki związanej z tematem pracy

4 (stopień dobry): wypowiedź na temat, nieliczne błędy stylistyczne, ortograficzne lub gramatyczne, pojawiają się nieliczne błędy w użyciu wyrazów

3 (stopień dostateczny): wypowiedź na temat, nieliczne błędy stylistyczne, ortograficzne lub gramatyczne, objętość mniejsza lub większa od wymaganej, niewielki zasób słownictwa

2 (stopień dopuszczający): praca niezbyt na temat i z błędami

1 (stopień niedostateczny): praca zupełnie nie na temat, z licznymi błędami, które uniemożliwiają zrozumienie wypowiedzi pisemnej

4. Aktywność na lekcjach (za aktywność uczeń otrzymuje plusy i „półplusy”; zgromadzone sześć plusów równa się ocenie celującej)

Brak przygotowania do lekcji: (minus)

- za brak pracy domowej
- za brak podręcznika, zeszytu ćwiczeń, zeszytu.

5. Ustalenia dotyczące poprawiania ocen bieżących

- a. Przy poprawie punktacja się nie zmienia.
- b. Oba stopnie są wpisywane do dziennika, oddziela się je ukośnikiem, zawsze bierzemy pod uwagę OCENĘ WYŻSZĄ.
- c. Poprawa odbywa się poza lekcjami.
- d. Uczeń poprawia ocenę w ciągu tygodnia od jej otrzymania
- e. Uczeń ma prawo do poprawy oceny niższej niż ocena dobra.

SPOSÓB USTALANIA OCENY SEMESTRALNEJ I KOŃCOWOROCZNEJ

Przy ustalaniu oceny semestralnej i końcoworocznej nauczyciel bierze pod uwagę stopnie ucznia z poszczególnych obszarów według następującej kolejności:

- testy
- kartkówki
- odpowiedzi ustne
- prace domowe
- aktywność na lekcjach
- prace dodatkowe

Sprawdzone testy, kartkówki przez nauczyciela są oddawane uczniom w ciągu 2 tygodni.